

ВСТУПЛЕНИЕ.

“Ὅς ἂν τὰ ὀνόματα εἶδῃ, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα.

Образованіе-то може да бѣде или общо, необходимо за всякого челоуѣка, или частно (спеціально). Това послѣдне-то бѣва многообразно споредъ различіе-то на сословія-та, состоянія-та, занятія-та, образа на живота и т. д. Общо-то образованіе ся воспріима отъ первоначално-то гимназическо прѣподаваніе; спеціально-то ся добыва въ спеціальны-тѣ учебны заведенія, въ университетскы-тѣ факультеты и пр. И едно-то и друго-то образованіе има двойнж цѣль: първо, цѣль, която ся заключава въ сщщность-тж на само-то образованіе, и второ, практическж цѣль въ живота (сир. вещественж полжж отъ образованіе-то). Общо-то образованіе развива на юношество-то духовны-тѣ силы и дава му положителны знанія, които сж всякогы и навсждѣ нужны челоуѣку въ живота. Отъ спеціально-то образованіе ся придобыватъ такыва знанія, каквы-то сж необходимы на челоуѣка въ едно или въ друго обществено поприще, въ единж или въ другж родъ отъ живота.

Учено-то издирваніе на языка вообще и на матернія-тѣ языкъ особо е работа на университеты-тѣ и на академіи-тѣ. Первоначално-то изученіе на матернія-тѣ языкъ има за цѣль общо-то образованіе. Негова-та пракческа цѣль е да покаже правилно-то употребленіе на языка въ устный разговоръ, въ четене и въ писменно изложеніе на мысли-тѣ; но и всяка друга наука има сщщ-тж цѣль— да развіе духовны-тѣ силы на ученика. Така и первоначално-то прѣподаваніе на матернія-тѣ языкъ трѣбва да има за цѣль — да развіе мысленіе-то, вкуса и дара на слово-то въ ученика. Пжтя-тѣ, по който ся достига тая цѣль, е правилно-то изученіе на грамматикж-тж, содружено съ пракчески упражненія. Етимологія и синтаксисъ въ прѣподаваніе-то на матернія-тѣ языкъ не могжтъ да бжджтъ разлжчены, точно така, както въ живо-то употребленіе на языка *части-тль на рльч-тж* иматъ смьсьль само въ прѣдложеніе, за-